

Пише: Александар Б. Ђикић
уторак, 22 април 2014 16:20

У време комунизма у Југославији, била је популарна крилатица: „Кад хоћеш нешто да забашуриш, формирај радну групу“. Од обнове вишестраначја у Србији радне групе заменили су анкетни одбори, чија улога би требало да буде да испитају поједине догађаје и појаве, и да известе о томе Скупштину. По правилу, ти извештаји су увек били „округло па на ћоше“, дакле бескорисни.

Први анкетни одбор формиран је поводом демонстрација и јуриша на „ТВ Бастиљу“, 9. марта 1991. године, а можда је најпознатији онај формиран да испита малверзације око трговања електричном енергијом, који је предводио Александар Вучић. Тај је познат највише по начину ислеђивања осумњичених који се састојао у питањима попут: „Јесте ли куповали струју јефтино, а продавали скупо“? „Да“! „А-ха, а зашто сте то радили“? „Јер се то исплати“! „А-ха“...

Исто тако у време комунизма у Југославији била је у српски народ, претежно онај шумадијски, убачена мантра како Срби са Косова и из Метохије („косовари“ или „шиптари“, како су их тада звали), продадоше све живо за баснословне новце, па угрожавају њих у Краљеву, Крагујевцу, Крушевцу... Као да неко забаве ради напушта огњиште, и као да неко са баснословним новцима баш изгоре за Краљевом и Прокупљем. Но, то сејање унутарсрпског анимозитета се тада показало успешним.

Ових дана, деценијама касније, сведоци смо покушаја да се тај анимозитет поврати и штавише поприми институционалне оквире. На тако нешто неодољиво подсећа последња седница Одбора за КиМ Народне скупштине, на којој се разматрао извештај Анкетног одбора ради утврђивања чињеница о начину трошења средстава буџета Републике Србије на територији Аутономне покрајине Косово и Метохија у периоду од 2000. до 2012. године, и наравно медијска оркестрација поводом тог извештаја и те седнице.

Пише: Александар Б. Ђикић
уторак, 22 април 2014 16:20

Да подсетимо: Тај одбор основан је 21. маја 2013. године, а за председника Одбора изабран је народни посланик, генерал Момир Стојановић, посланик СНС. Некако у време формирања Одбора још увек је јавност била под утиском телевизијске емисије „Инсајдер“ (ауторке чије име није паметно помињати како се вама не би бавили органи гоњења), емитоване неколико месеци раније, а која се свом силом била обрушила на Србе који у сопственој држави избегавају да плаћају царине некој другој, самопрокламованој држави на територији Србије. На овај след медијско-политичких околности, још тада су многи сумњичаво вртели главама, иако у том тренутку без икаквих опипљивих аргумената.

Да се разумемо, нема кутка на овој планети у коме се не зна да су Косово и Метохија, од 1999. под посебним: политичким, безбедносним, војним, економским, хуманитарним и иним околностима. Овде би се то нарочито морало знати. Да ли су у таквим ненормалним и нелегитимним околностима могуће различите малверзације и злоупотребе? Свакако да јесу. Јесмо ли ми имуни да од тога да злоупотребимо такве околности? Нажалост, нисмо. Да ли су такве околности појединци злоупотребљавали? Вероватно да јесу.

"Патриотска пљачка" (2), или анкетни „Инсајдер“ генерала Стојановића

Пише: Александар Б. Ђикић
уторак, 22 април 2014 16:20

"Патриотска пљачка" (2), или анкетни „Инсајдер“ генерала Стојановића

Пише: Александар Б. Ђикић
уторак, 22 април 2014 16:20

"Патриотска пљачка" (2), или анкетни „Инсајдер“ генерала Стојановића

Пише: Александар Б. Ђикић
уторак, 22 април 2014 16:20

"Патриотска пљачка" (2), или анкетни „Инсајдер“ генерала Стојановића

Пише: Александар Б. Ђикић
уторак, 22 април 2014 16:20

